

Grobowiec strzeżony był pilnie przez rzymskich żołnierzy, którzy zapieczętowali grób. Teraz nikt nie mógł ani wejść, ani wyjść.

19

Jeśli to miały być koniec historii, jakże smutne byłoby takie zakończenie. Jednak Bóg zrobił coś niesamowitego.

Jezus nie pozostał martwy!

20

Rankiem pierwszego dnia tygodnia, niektórzy uczniowie Jezusa przybyli pod grobowiec i ujrzeli, że ogromny głaz osłaniający wejście do środka jest odsunięty. Zajrzeli do środka i okazało się,

że Jezusa tam już nie było.

21

Jedna z kobiet została tam i płakała przy grobowcu. Nagle ujrzała Pana Jezusa! Z radością pobiegła z powrotem, aby przekazać uczniom wesołą nowinę „Pan Jezus żyje! Pan Jezus wrócił z martwych!”

22

Pierwsza Wielkanoc

Wkrótce Pan Jezus przyszedł także do swych uczniów i pokazał im Swe rany po gwoździach na dłoniach. To była prawda. Jezus znów był żywy! Przebaczył On Piotrowi, że się Go zaparł i polecił Swym uczniom, aby opowiadali o Nim wszystkim ludziom. Potem Pan Jezus wrócił do Nieba, skąd przyszedł w te pierwsze Święta Bożego Narodzenia.

23

Pierwsza Wielkanoc
Opowieść z Bożego Słowa, Biblii
na podstawie
Mat. 26-28, Łuk. 22-44, Jan 13-21
„Wykład słów Twoich oświeca.”
Psalm 119:30

Autor Edward Hughes
Ilustracje Janie Forest
Tłumaczenie Katarzyna Gablewska
Redakcja Lyn Doerksen
Opowieść 54 z 60
M1914.org
Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada
Kopiowanie, wypożyczanie, drukowanie tej opowieści jest dozwolone za wyjątkiem wykorzystania jej w celach zarobkowych.

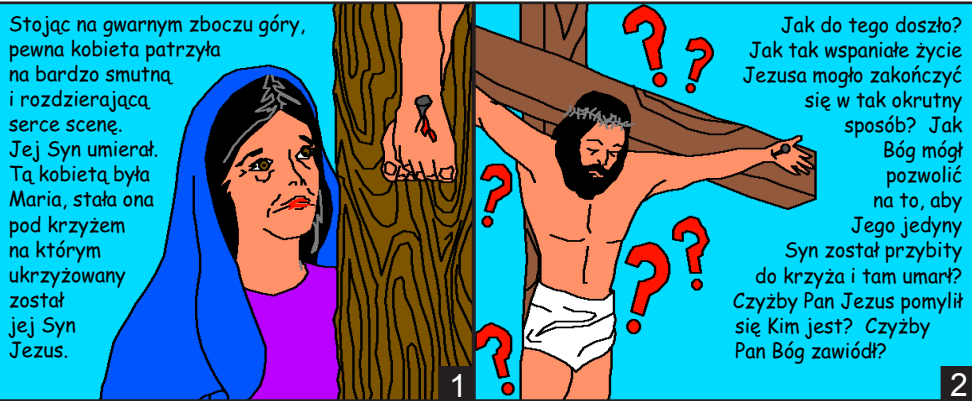
Bóg wie, że robimy złe rzeczy i nazywa je grzechem. Karą za grzech jest śmierć.

Bóg kocha nas tak bardzo, że posłał Swojego Syna, Jezusa, na śmierć na Krzyżu, żeby został za nas ukarany. **Jezus powrócił do życia** i wrócił do domu do Nieba! Teraz Bóg może przebaczyć nam grzechy.

Jeżeli chcesz odwrócić się od grzechu, powiedz Bogu tak:
Drogi Boże, wierzę, że Jezus umarł za mnie, a teraz znowu żyje. Proszę, przyjdź do mojego życia i przebaczone moje grzechy, tak żebym mógł mieć teraz nowe życie, a potem być z Tobą na zawsze. Pomóż mi żyć dla Ciebie jako Twoje dziecko. Amen. Jan 3:16

Codziennie czytaj Biblię i rozmawiaj z Bogiem!

Polski Polish

Stojąc na gwarym zboczu góry, pewna kobieta patrzyła na bardzo smutną i rozdzierającą serce scenę. Jej Syn umierał. Tą kobietą była Maria, stała ona pod krzyżem na którym ukrzyżowany został jej Syn Jezus.

Jak do tego doszło? Jak tak wspaniałe życie Jezusa mogło zakończyć się w tak okrutny sposób? Jak Bóg mógł pozwolić na to, aby Jego jedyny Syn został przybity do krzyża i tam umarł? Czyżby Pan Jezus pomylił się Kim jest? Czyżby Pan Bóg zawiódł?

1

2

Ależ nie! Pan Bóg nie zawiódł, a Pan Jezus nie popełnił błędu. Jezus zawsze wiedział, że będzie zabity przez złych ludzi. Już kiedy Pan Jezus był małym chłopcem, starzec imieniem Symeon powiedział Marii, że czeka ich w przyszłości wielki smutek.

3

Na kilka dni przed swą śmiercią Pan Jezus spotkał pewną kobietę, która namaściła Jego stopy olejkami. Uczniowie narzekali, że kobieta marnuje pieniądze. Pan Jezus jednak odparł „Spełniła dobry uczynek. Przygotowała Mnie na mój pogrzeb”. Cóż za dziwne słowa!

4

Nieco później, jeden z dwunastu uczniów Pana Jezusa, Judasz, zgodził się zdradzić Jezusa przłożonym kapłanom za trzydzieści srebrników.

5

Podczas święta Paschy, Pan Jezus zebrał swych uczniów na ostatni posiłek. Opowiadał im cudowne rzeczy o Bogu, Jego obietnicach dla tych, którzy Go kochają. Potem, Pan Jezus rozdawał swym uczniom chleb i kielich wina mówiąc, że jest to pamiątka Jego ciała i krwi, które zostały dane na odkupienie grzechów.

6

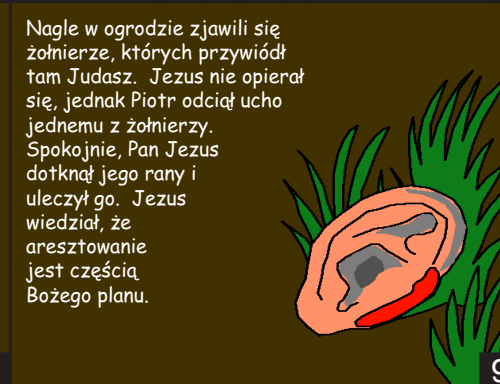
Pan Jezus wyjawiał przyjaciółm, że zostanie zdradzony, a oni Go opuszczają. „Ja Cię nie opuszczę!” żarliwie zapewniał Piotr. Pan Jezus odpowiedział „Zanim kogut zapieje, ty Piotrze trzy razy się Mnie wyprzesz.”

7

Po wieczerzy Pan Jezus udał się na modlitwę do ogrodu Getsemane. Uczniowie, którzy z Nim byli, zasnęli. Mówił „Ojczy niech ten kielich Mnie ominie. Ale nie Moja wola, lecz Twoja wola niech się stanie.”

8

Nagle w ogrodzie pojawili się żołnierze, których przywiódł tam Judasz. Jezus nie opierał się, jednak Piotr odciął ucho jednemu z żołnierzy. Spokojnie, Pan Jezus dotknął jego rany i uleczył go. Jezus wiedział, że aresztowanie jest częścią Bożego planu.

9

Zabrano Pana Jezusa do najwyższego kapłana, gdzie starszyzna uradziła, że Pan Jezus powinien umrzeć. Piotr obserwował wszystko, stojąc nieopodal pośród sług.

10

Trzy razy ludzie przyglądali się Piotrowi i krzykali „Ty byłeś z Jezusem!”, a on trzy razy wyparł się, dokładnie tak jak to zapowiedział Jezus. Piotr nawet przeklinał i przysięgał.

11

Kukuryku

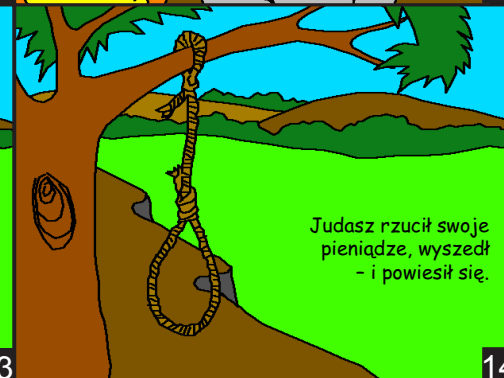
Właśnie wtedy zapiął kogut i dla Piotra było to jak głos Boga. Piotr przypomniał sobie, co powiedział Jezus i gorzko płakał.

12

Również Judaszowi było przykro. Wiedział, że Pan Jezus nie jest winny żadnej zbrodni ani grzechu. Judasz chciał oddać swoje trzydzieści srebrników, jednak kapłani nie chcieli ich przyjąć.

13

Judasz rzucił swoje pieniądze, wyszedł - i powiesił się.

14

Kapłani zabrali Pana Jezusa do Piłata, rzymskiego gubernatora. Piłat rzekł do kapłanów „Nie znalazłem w tym Człowieku żadnej winy”, jednak tłum nadal krzychał „Ukrzyżuj Go! Ukrzyżuj Go!”

15

Piłat więc poddał się i skazał Pana Jezusa na śmierć na krzyżu. Żołnierze okrutnie pobili Jezusa, pluli Mu w twarz oraz biczowali. Zrobili dla Niego koronę z długich i ostrych cierni, którą wcisnęli Mu na głowę. Potem przybili Go do krzyża, żeby umarł.

16

Jezus zawsze wiedział, że umrze w taki sposób. Wiedział też, że Swoją śmiercią przyniesie przebaczenie win grzesznikom, którzy Mu zaufają. Obok Jezusa zostało ukrzyżowanych dwóch złoczyńców. Jeden z nich wierzył Jezusowi - i poszedł do Raju. Ale drugi nie.

17

Przyjaciele pochowali Go w prywatnym grobowcu.

18